

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Γεωργίου Κουμάκη, Έπαινος και ψόγος στην Άριστοτελική ήθικη Άθήνα - Γιάννινα 1982 (έκδόσεις Δωδώνη) σσ. 44.

Ό συγγρ. τής άνωτέρω έργασίας έχει ως άντικείμενον έν επίμαχον χωρίον τών Έθικών Εύδημείων 1228α 11-15 έν τῷ όποίῳ προσπαθεῖ νά έρμηνεύση και νά διασαφήση κυρίως τās έννοίās «έπαινος» και «ψόγος», έν άναφορᾷ πρὸς τήν «προαίρεσιν» έν συνεχείᾳ έπιχειρεῖ τὸ ιστορικόν τής άποκαταστάσεως τοῦ κειμένου και παραθέτει τās έρμηνείās τών F. Dirlmeier και H. Rachham και M. Woods (πρβ. Aristotle's Eudemean Ethics, Books I.II and VIII, Translated with a commentary, Oxford 1982).

Τέλος προσπαθεῖ νά έρμηνεύση τās άνωτέρω έννοίās έν συνδυασμῷ πρὸς τās μέχρι τοῦδε δοθείσας έρμηνείās εκφράζων έν πολλοῖς ίδίās άπόψεις· χαρακτηριστικόν τής έν λόγῳ Μελέτης είναι ή παράθεσις τών σχετικῶν Πηγῶν μετά τής μέχρι τοῦδε γενομένης Έρεῦνης· χρήσιμον επίσης θά ήτο διὰ τὸν συγγραφέα και τὸ βιβλίον τοῦ R. Bodeüs, Le Philosophe et la Cité, Paris 1982.

A.N. ΖΟΥΜΠΟΣ

Σ. Ζαμπελίου, Βυζαντινὰι μελέται, Προθεωρία, Φωτογραφική ανατύπωσις από τās Βυζαντινὰς μελέτας τοῦ συγγραφέως εκδόσεως Χ.Ν. Φιλαδελφέως Άθήναι 1857 σχ. 8 μ. σελ. 63. Έξεδόθη υπό τής Έκδοτικῆς Έταιρείας IMAGO και διενεμήθη εις τοὺς συνδρομητὰς τοῦ περιοδικοῦ ΕΠΟΠΤΕΙΑ.

Τὸ καλαισθητον αὐτὸ τευχίδιον, εις τὸ όποῖον μαζί τὸν Παπαρρηγόπουλον ύπάρχει ή πρώτη φωνή περι τής ένότητος τοῦ Έλληνικοῦ Έθνους και τοῦ συνεχοῦς βίου του, τίθεται εις κυκλοφορίαν σήμεραν επικαίρως, δε οι μὲν λογάδες τοῦ Έθνους, οίκοτρῶς άνεπαρκεῖς, άδρανοῦν, ό δε δχλος τών ήμιμαθῶν ήμιλογίων, τών κυριαρχούντων εις τήν πνευματικὴν άγορὰν καθοδηγεῖ τὸν λαὸν εις λωτοφαγίαν και έθνικὴν άλλοτριώσιν. Έχει καταστή από μακροῦ χρόνου καταφανές, δε ή από τοῦ Μεσαιώνος εχθρα τών Παπικῶν διὰ τήν άρνησιν τοῦ γένους μας νά υποταγῆ εις αὐτοὺς επηρέασε τήν γνώμην τών Δυτικῶν κρατῶν και από τήν ιστορίαν αὐτῶν πληροφορεῖται τις, δε ή Έλλάς έτάφη τὸ 146 π.Χ. και έκτοτε τὸν τόπον κατάρκησαν Ρωμαῖοι, Φράγκοι και Ένετοῖ και Τοῦρκοι, ένῶ τὸ 1821 επανεστάτησαν οι κάτοικοι οι όποιοι αὐθαίρετως ώνόμασαν εαυτοὺς Έλληνας, ένῶ ήσαν άπλῶς ρωμιοῖ — ροῦμ τουρκιστί.

Ό Κ. Παπαρρηγόπουλος άπέδειξεν δε οὔτε οι Ρωμαῖοι οὔτε οι Φράγκοι οὔτε οι Τοῦρκοι διέκοψαν τήν ένότητα τοῦ βίου τών Έλλήνων και τήν αὐθυπαξίαν των κάτῶ από τήν παρουσίαν τών επικυριάρχων τούτων.

Ό Σ. Ζαμπέλιος με τήν Προθεωρίαν του αναλύει τὰ ιστορικὰ γεγονότα και παρουσιάζει δείγματα αξιόπιστα, δε οι Έλληνες υπό τοὺς κυριάρχους τούτους διετήρησαν τήν ταυτότητά των και μετεμόρφωσαν τὸ Κράτος εις ελληνικόν. Άποδίδει τήν πλάνην τοῦ Μοντεσκιέ, τοῦ Γίββωνος και άλλων, δε τὸ Βυζάντιον ήτο τὸ παρηκμασμένον Ρωμαϊκόν κράτος, εις εσφαλμένας εκτιμήσεις τών Βυζαντινῶν χρονογράφων,